

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/577/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214207367
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2214207367.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcov: 1/ L. I., nar. XX. Y. XXXX, 2/ N. I., nar. XX. P. XXXX, obaja bytom W. - F. W., B. XXXX/X, 3/ A. P., nar. XX. A. XXXX, bytom Q., M. XXX, všetci žalobcovia zastúpení advokátom: JUDr. Branislav Drgoňa, Bratislava, Jesenského 2, proti žalovaným: 1/ S. P., nar. XX. Y. XXXX, 2/ M. P., nar. XX. U. XXXX, obaja bytom W., X. XX a obaja zastúpení splnomocnenkyňou: Škubla & Partneri, s. r. o., Bratislava, Einsteinova 25, Digital Park II, 3/ Slovenský pozemkový fond, Bratislava, Búdkova cesta 36, o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 26. septembra 2014 č. k. 12C/268/2014-130 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovaných 1/ a 2/ o d m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil vstup ďalších účastníkov do konania na strane žalovaných: 4/ L. I., nar. XX.X.XXXX, P. a 5/ P. X., nar. XX.X.XXXX. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 92 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Vecne dôvodil, že žalobou z 8. apríla 2014 sa žalobcovia domáhajú voči žalovaným určenia ich práva z vecného bremena k nehnuteľnostiam špecifikovaným v žalobe za účelom zabezpečenia prístupu na svoje nehnuteľnosti a písomným podaním z 19.9.2014 navrhli žalobcovia, aby súd pripustil vstup ďalších účastníkov do konania na strane žalovaných a to ďalšie evidované vlastníčky na spornom liste vlastníctva. Uzavrel, že žalobca je v spore nositeľom dispozičnej legitímácie, na ňom je zodpovednosť za stanovenie okruhu účastníkov. Pri zohľadnení hľadiska hospodárnosti konania vzhľadom k tomu, že v postupe žalobcu sa jedná o dispozičné právo s návrhom a označením okruhu účastníkov, pričom mu nie sú známe dôvody, pre ktoré by nemal tomuto procesnému návrhu žalobcu vyhovieť, preto vstup pripustil.

Proti tomuto uzneseniu podali včas odvolanie žalovaní 1/ a 2/ s návrhom na jeho zrušenie, v časti týkajúcej sa žalovaného 3/ (Slovenského pozemkového fondu) navrhli konanie zastaviť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Mali za to, že súd prvého stupňa nesprávne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a tiež z dôvodu, že v čase vydania rozhodnutia ten, kto vstupoval ako účastník konania, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Poukázal na dátumy narodenia u osôb, ktoré majú takto vstúpiť do konania a to, že jedna by mala 98 rokov a druhá 100 rokov, keď priemerná dĺžka života u žien predstavuje 79,4 rokov a je preto viac než pravdepodobné, že žalovaná 4/ a žalovaná 5/ boli v čase začatia konania resp. v čase vydania napadnutého rozhodnutia už mŕtve. S poukazom na § 7 ods. 2 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a § 19 O. s. p. mali za to, že súd s najväčšou pravdepodobnosťou rozhodol o vstupe už zomrelých účastníkov do konania. Po podaní návrhu na vstup ďalších účastníkov do konania mal súd preskúmať ich procesnoprávnu spôsobilosť, t. j. preskúmať či osoba, o ktorej vstupe do konania rozhoduje, má spôsobilosť byť účastníkom konania. Súd má totiž povinnosť prihliadať na nedostatok procesnoprávnej subjektivity v každom štádiu konania aj bez návrhu. Ak by súd pripustil vstup takýchto účastníkov do konania, ide o neodstrániteľnú vadu konania a pri jej zistení musí konanie zastaviť. Rozhodnutie, ktorým by súd pripustil vstup mŕtvych

účastníkov do konania predstavuje paakt, teda ničotný právny akt v zmysle práva nevýznamný akt aplikácie práva. O procesných právach a povinnostiach, resp. o vstupe osôb, ktorých právna subjektivita z hľadiska práva zanikla, do konania totiž súd nemôže rozhodovať. Na základe uvedeného mal za to, že súd pravdepodobne v konaní nepostupoval v súlade s O. s. p., keďže aj bez návrhu nepreskúmal procesnoprávnu spôsobilosť žalovanej 4/ a žalovanej 5/ v zmysle § 19 O. s. p.. Vzhľadom na túto skutočnosť súd pravdepodobne ust. § 19 O. s. p. na uvedenú skutkovú situáciu nesprávne aplikoval a preto pripustil vstup pravdepodobne mŕtvych účastníkov (v danej situácii súdiac na základe nesprávnych skutkových zistení, že majú procesnoprávnu subjektivitu) do konania. Ďalej dôvodil, že žalobcovia v návrhu na vstup ďalších účastníkov do konania označili ako žalovaného 3/ Slovenský pozemkový fond. K tomu odvolatelia poznamenali, že žalovaný 3/ v tomto konaní nie je pasívne legitimovaným subjektom. Ako už uviedli aj vo vyjadrení vo veci samej Slovenský pozemkový fond má vo vzťahu k dotknutým spoluvlastníckam žalovanej 4/ a žalovanej 5/ podľa § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov, iba právo a povinnosť zákonného zastúpenia. Zástupcu však v žiadnom prípade nemožno stotožňovať s osobou zastúpeného, ktorá je nositeľkou hmotnoprávneho oprávnenia a je teda aj pasívne legitimovaná. Majú za to, že v čase vydania napadnutého uznesenia súd konal so Slovenským pozemkovým fondom ako účastníkom konania, teda konal so Slovenským pozemkovým fondom ako s účastníkom, ktorý nemá spôsobilosť byť účastníkom konania na strane žalovaných.

Žalobcovia 1/ až 3/ sa k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ vyjadrili tak, že žiadali, aby odvolací súd odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietol a pre prípad, že by odvolanie neodmietol, navrhli napadnuté uznesenie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Odvolanie považujú za nedôvodné v celom rozsahu. Poukázali na skutočnosť, že odvolanie nie je podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b/ prípustné z dôvodu absencie naplnenia subjektívnej stránky prípustnosti odvolania na strane odvolateľov. Napadnuté uznesenie sa po procesnej ani materiálnej stránke žiadnym negatívnym spôsobom nedotklo odvolateľov a týmto rozhodnutím im nebola spôsobená akákoľvek ujma dopadajúca na ich pomery. Žiadne takéto skutočnosti napokon ani samotní odvolatelia v odvolaní neuvádzajú. Žalobcovia 1/ až 3/ poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12.11.2012 sp. zn. 3Cdo 240/2012 a z 26. januára 2010 sp. zn. 4Obo 130/2009. Mala za to, že súd postupoval pri pripustení účastníčok do konania v súlade s ustanoveniami O. s. p.. Údajný, odvolateľmi nijako nepreukázaný nedostatok procesnoprávnej legitímácie na strane žalovaných 4/ a 5/ súvisiaci s pochybnosťami odvolateľov o tom, či žalované 4/ a 5/ stále žijú je irelevantný. Z procesnej stránky je za daných skutočností, t. j. keď podľa zápisu v katastri nehnuteľností vykonáva správu k pozemkom, ktorých sú evidovanými vlastníčkami žalované 4/ a 5/ (ako tzv. nezistené vlastníčky) Slovenský pozemkový fond, podstatná je tá skutočnosť, že zo zákona na základe ust. § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. a ust. § 34 ods. 14 zákona č. 330/91 Zb. koná za žalované 4/ a 5/ Slovenský pozemkový fond, a to bez ohľadu na to, či je známe či žijú alebo nie (obdobne v súdnych konaniach s vlastníkmi, ktorí nie sú vôbec známi, súdy neprihliadajú na ich procesnú subjektivitu, ale konajú priamo so Slovenským pozemkovým fondom, ktorý je priamo zo zákona povinný vystupovať za takéto osoby). Práve za týmto účelom zákonodarca uvedené ustanovenia zahrnul do právneho poriadku a žalobcovia nevidia dôvod, prečo by súd mal skúmať ďalšie skutočnosti, keď existuje subjekt Slovenský pozemkový fond, ktorý má ex lege za tieto vlastníčky v konaní vystupovať, resp. ich zastupovať. Nie je podľa ich názoru povinnosťou súdu skúmať, či nezistené vlastníčky majú alebo nemajú procesnoprávnu subjektivitu, inak strácajú ust. § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. a ust. § 34 ods. 14 zákona č. 330/91 Zb. akýkoľvek zmysel. Odvolateľmi namietaná skutočnosť, že okrem žalovaných 4/ a 5/ vystupuje v konaní ako žalovaný 3/ aj Slovenský pozemkový fond je vo vzťahu k pripusteniu žalovaných 4/ a 5/ do konania celkom bezpredmetná. Podanie odvolania zo strany žalovaných 1/ a 2/ považujú žalobcovia za účelovú obštrukciu a to aj vzhľadom na predchádzajúce vyjadrenia žalovaných 1/ a 2/, v ktorých sami poukazovali na nutnosť označenia žalovaných 4/ a 5/ ako účastníčok konania.

Žalovaný 3/ odvolací návrh nepodal.

Žalobcovia 1/ až 3/ návrhom z 19.9.2014 navrhli pripustiť, aby do konania pristúpil ďalší účastník na strane žalovaných, súd prvého stupňa rozhodol o takomto ich návrhu v súlade s § 92 ods. 1 O. s. p. napadnutým uznesením, proti ktorému podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/, žalobcovia 1/ až 3/ žiadali odvolanie žalovaných 1/ a 2/ odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenými osobami.

Podľa § 201 ods. 1 vety prvej O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti nielen stránku objektívnu, ale aj stránku subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné (objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená ustanovením § 202 O. s. p. určujúcim podmienky, v prípade splnenia ktorých je odvolanie prípustné). Na rozdiel od toho sa subjektívna stránka prípustnosti odvolania viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvého stupňa bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania.

Subjektívnym predpokladom na podanie odvolania je to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vyznelo v neprospech odvolateľa. Neprospech sa spravidla prejavuje v neúspechu vo veci samej alebo v rozhodnutí procesnej povahy, ktoré znamená pre účastníka ujmu (napr. nepriznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, uloženie poriadkovej pokuty, nepriznanie náhrady trov konania alebo naopak priznanie náhrady trov konania, atď.).

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa R 28/2000: Proti uzneseniu súdu o pripustení pristúpenia ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného je odvolanie zásadne prípustné. Môže ho podať žalobca, ktorý takýto návrh (na pristúpenie) nepodal, resp. ktorý s pristúpením do konania nesúhlasil, pokiaľ súd pristúpenie účastníka pripustil. Pôvodný žalovaný, ani ten, koho pristúpenie na strane žalovaného bolo pripustené, však právo podať odvolanie nemajú.

Otázku práva na odvolanie proti rozhodnutiu o pripustení pristúpenia ďalšieho účastníka na strane žalovaného teda rieši rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. mája 1998, sp. zn. 3 Cdo 92/1997, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 28/2000 tak, že proti uzneseniu súdu o pripustení pristúpenia ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného je odvolanie zásadne prípustné, pretože to zákon výslovne nevyklučuje. K podaniu odvolania je subjektívne legitimovaný účastník, ale nie každý účastník môže podať odvolanie. Odvolanie nemôže podať ten účastník, ktorý sa po vyhlásení uznesenia tohto práva výslovne vzdal (§ 207 ods. 2 O. s. p.) a tiež ten, ktorému výrokom rozhodnutia nebola spôsobená určitá, i menej významná ujma na jeho právach. Môže ho podať žalobca, ktorý takýto návrh (na pristúpenie) nepodal, resp. ktorý s pristúpením do konania nesúhlasil, pokiaľ súd pristúpenie účastníka pripustil. Ani pôvodný žalovaný, ani ten, koho pristúpenie na strane žalovaného bolo pripustené, právo podať odvolanie nemajú, lebo pôvodného žalovaného sa rozhodnutie o pripustení ďalšieho účastníka na jeho strane netýka a žiadnemu z týchto účastníkov nebola výrokom spôsobená ujma na jeho právach.

Odvolací súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by sa mal odchýliť od vyššie uvedeného záveru pri skúmaní oprávnenia odvolateľov, ako pôvodných žalovaných, podať proti uzneseniu súdu prvého stupňa o pripustení vstupu ďalších účastníkov na ich strane odvolanie.

Odvolací súd pri posudzovaní subjektívnej prípustnosti odvolania je názoru, že právo podať odvolanie prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma, pričom v danom prípade žalovaným 1/ a 2/ pripustením vstupu ďalších účastníkov na strane žalovaných žiadna ujma na ich procesných právach spôsobená nebola, a preto žalovaní 1/ a 2/ nie sú osobami subjektívne oprávnenými na podanie odvolania.

Keďže žalovaní nemali právo podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým pripustil pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaných, odvolaciemu súdu za opísaného stavu

vecí preto neostávalo iné, než po prejednaní vecí podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania (nešlo tu o vec samu ani o žiaden zo zákonom predpokladaných prípadov potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu) odvolanie žalovaných 1/ a 2/, ako naň neoprávnených osôb, podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietnuť.

O trovách odvolacieho konania (rovnako ako pred ním súd prvého stupňa o trovách konania prvostupňového) nerozhodoval, nakoľko tu šlo len o čiastkové (tzv. procesné) rozhodnutie v naďalej prebiehajúcom konaní, v ktorom vyporiadanie sa s otázkou náhrady trov konania patrí (prislúcha) až konečnému rozhodnutiu.

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 2 : 1 (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.